

□ (iš pokalbio su Šrila Prabhupada 1975.2.12 Mechike)

Prabhupada: Grhastha – irgi ašramas. Jis nėra blogesnis už sanjasos ašramą. Galite priimti bet kurį jums tinkamą ašramą, tačiau ašramas yra skirtas dvasinio žinojimo puoselėjimui. Tuo ir skiriasi ašramas nuo paprasto namo. Šį pastatą vadina šventykla, o gretimą – namu. Kodėl? Pastatas juk toks pats. Tačiau šis naudojamas dvasinio žinojimo puoselėjimui, todėl ir vadinasi šventykla, nes ji skirta pažinti Dievą. Kiti namai panaudojami tik valgymui, miegui, poravimuisi ir gynybai. Todėl jie ir vadinami namais. Taigi, jei stengiatės pažinti Dievą, savo namą galite paversti šventykla. Tuomet tai – ašramas. Priešingu atveju – tai tik namas.

Svečias: Be abejonės galima pasižiūrėti ir iš praktinės pusės. Tarkime, nėra ką valgyti. Kas tada nutiks?

Prabhupada: O kas sako, kad nėra ką valgyti? Tai dar vienas jų prasimanymas.

Svečias: Turėjau omeny pateiktus spaudoje faktus, kad pusė žmonijos badaus.

Prabhupada: Ypatingai kai kalbame apie Indijos gyventojus... Visur teigiama, kad esame nuskurdę. Apie tai kalba visame pasaulyje. Kur tik benuvykčiau, jie sako, „O, jūs atvykote iš Indijos?“ (juokiasi). Taip, Indijos vyriausybė tik ir teprašo išmaldos.

Bet kas miršta? Taip, žmonės miršta, tačiau mirštama ir kitose šalyse. Jie ten miršta nusižudydami. O gal kai kurie miršta iš bado. Jūs negalite išvengti mirties. Tarkime, turite pakankamai maisto. Ar tai reikštų, kad visos problemos išspręstos? Amerikoje maisto tikrai pakanka. Tuomet kodėl jie tampa hipiais? Maisto juk nestokoja. Visko pakanka, tad kodėl jie tampa hipiais? Jie guli gatvėje, parke, mačiau tai Londone.

St. James parke. Jie ten miega, ir policininkai juos spardo, „Ei, kelkis!“ Kodėl taip nutinka? Anglija nėra nuskurdusi šalis. Amerika taip pat.

Svečias: Hipiai neguli parke dėl to, kad stokoja maisto.

Prabhupada: Jie kažko nori. Jiems kažko trūksta.

Svečias: Nebūtinai tai turėtų būti maistas.

Prabhupada: Vienam kūnui trūksta maisto; kitam kūnui – kažko kito. Jiems kažko reikia, kiekvienam kažko trūksta. Mačiau tai Los Andžele. Vaikštinėjau po Beverli Hils rajoną. Iš vieno labai gražaus namo pasirodė hipis vaikinai. Beverli Hils gyvena pasiturintys žmonės. Šis taip pat turėjo puikų automobilį, bet buvo hipis.

Kodėl? Juk jo tėvas – turtuolis. Ir pats turi puikų automobilį. Panašu, kad buvo gavęs gerą išsilavinimą. Tad kodėl jis - hipis? Kas atsakytų?

Hanuman. Jis nusivylęs.

Prabhupada: Vadinasi, jam kažko trūksta. Kažkam galbūt trūksta maisto, man gal norisi kažkokios moters, jis gal stokoja pinigų... Kiekvienam kažko trūksta. Taigi, derėtų siekti Dievo, tada visi poreikiai bus patenkinti. Kaip, pavyzdžiui, Dhruva Maharadža. Jis norėjo valdyti didesnę už savo tėvo imperiją. Dėl šios priežasties jis išėjo į mišką ir atliko visų rūšių askezes, ir, kai galiausiai pamatė, Dievą, pasakė, svamin kritartho `smi varam na jace: „Man daugiau nieko netrūksta. Esu visiškai patenkintas. Daugiau nieko nebenoriu“. Dievas jam sakė, „Prašyk Manęs ko tik širdis geidžia“. Jis atsakė, „Ne, daugiau nieko nenoriu. Esu visiškai patenkintas“. Štai kur tikrasis poreikis. Tarkime, kai vaikas verkia, nesiliauja verkęs. Prie jo gali prieiti įvairūs žmonės, jis nesiliaus. Bet kai tik prieis mama, jis liausis. Jis kaip mat supranta, „Gavau tai, ko siekiau – mamą“. Taigi, mums iš tikrųjų tereikia tik Krišnos. To trūksta. Tam ir reikalingas Krišnos sąmonės judėjimas. Visiems mano vakariečiams mokiniams kažko trūko. Dabar jie

gavo Krišną. Štai šis jaunuolis, jam viso labo dvidešimt keturi metai, ir jame buvo visi troškimai pasimėgavimui, bet daugiau tai jo nebetraukia. Jis – sanjasis, jis kartoja Harè Krišna. Netgi „jogams“ kažko reikia. „Gjaniams“ irgi kažko trūksta. Taip pat ir „karmiams“. Tiktai bhaktams... Todėl Dhruva Maharadža ir sako, „Ne, man nieko netrūksta“. svamin kritartho `smi varam na jace [Čaitanja-čaritamrita, Madhja 22.42].

Tai vienintelis lygis, kuriame žmogus jaučiasi visiškai patenkintas. Taigi, tai labai svarbus judėjimas. Prašau jūsų visų, supraskite šį judėjimą, padėkite jam, prisijunkite prie mūsų. Jis – mokslinis, autentiškas, tikras. Todėl Krišna ir sako, sarva-dharman paritjadžja mam ekam [Bg. 18.66]. Jei nori būti laimingas, pripažink Krišną. Tik tada tapsi laimingas, kito būdo nėra.